

Finska Missionssällskapet årsberättelse 2024

A large, weathered stone cross stands on a pile of rocks on a mountain peak. The cross has some faint, illegible markings on its arms. A nest of dried, brownish vegetation is perched on top of the cross. The background features a vast, rugged mountain range under a bright blue sky with scattered white clouds. In the lower right, a calm lake is visible, reflecting the sky. The foreground is composed of dark, jagged rocks and some low-lying green shrubs.

”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.”

Matt 28:18–20

Just nu är det viktigt att veta varför vi finns

Världen svallar på ett märkligt sätt. Motsättningar och tvister har blivit en tidsbild. Samtidigt hotas människan och skapelsen av den snabbt framskridande klimatförändringen och naturförlusten. Krigen och konflikterna är fler än någonsin sedan andra världskriget. Många har varit tvungna att lämna sina hemtrakter för att överleva. Hållbarheten i välfärden måste tänkas om även i norr.

Det är viktigt för varje samhälle att förstå varför det finns, vad det vill uppnå i världen och vad som gör det till vad det är. När värderingar och mål även utmanas utifrån, är det viktigt att utkristallisera sitt väsen så att man vet vem man är, och kan hålla sin kurs även när det råder oro i omvärlden.

Under det gångna året har vi inom Finska Missionssällskapet reflekterat över kärnan i vår identitet tillsammans med våra internationella partner, församlingar och andra medlemssamfund, personal och beslutsfattare. Utifrån denna dialog har vi klargjort vår strategi och kommit överens om våra gemensamma mål. Att lyssna på varandra har gjort oss gott och det har stärkt Missionssällskapets gemenskap. Vår gemenskap växer endast om vi vågar titta oss i spegeln, höra även kritisk respons och utforska hur verkningsfullt vårt arbete är.

Missionssällskapets uppgift är att stärka tron, hoppet och kärleken i världen. Vi vittnar om Guds kärlek i ord och handling. Genom vårt arbete deltar vi i Guds mission i världen. Vi förkunnar evangeliet med ord och handling och arbetar för rättvisa.

Kärnan i vår verksamhet är kyrkor och samhällen i en skör och sårbar ställning. Vi stärker kyrkorna så att de kan fungera och stödjer samhällen så att de växer sig hållbara och välmående. Detta arbete utför vi tillsammans med våra partner, som församlingarnas egen organisation.

Vårt arbete är människorättsbaserat, inkluderande och har ett lokalt ledarskap. Vi främjar mänskliga rättigheter, jämlikhet och bekämpar diskriminering på många sätt. Vi arbetar utifrån villkoren och behoven hos de människor och samarbetspartner som omfattas av arbetet. Kärlek till nästan, rättvisa, ansvar och samarbete utgör våra värderingar.

På många håll plågas vår tid av utsiktslöshet och hopplöshet. Många söker hållbara, bestående värderingar. Kärnan i det kristna hoppet finns i evangeliet, som kan rädda oss. Vi får lita på Guds kärlek, omsorg och rättvisa och på löftet om evigt liv.

Vi är kallade att arbeta för rättvisa så att Guds rike kan bryta igenom mitt ibland oss. Istället för att sträva efter vårt eget bästa bör vi främja vår nästas väl. Istället för att eftertrakta ständig tillväxt bör vi förbinda oss till måttlighet och sträva efter hållbarhet.

Ett varmt tack till dig för dina böner för vårt gemensamma arbete. Ett varmt tack till alla våra internationella och inhemska partner, församlingar och andra medlemssamfund. Ett varmt tack till utrikesministeriet för stödet till vårt arbete och till många andra som stött arbetet ekonomiskt. Ett varmt tack till Missionssällskapets styrelse, personal och frivilliga och till alla er som gav av er tid för att utveckla det gemensamma arbetet.

Vi står inför en tid då vi och det arbete vi utför tillsammans med våra partner behövs ännu mer än tidigare. Vi kan möta denna framtid med mod och tillförsikt.

Pauliina Parhiala
verksamhetsledare

MARIJATTA KOSONEN

Styrelsemedlemmar
(valda vid årsmötet
24.8.2024)

Biskop **Mari Parkkinen**
ordförande
S:t Michels stift

Förvaltningsdirektör
Sari Anetjärvi
vice ordförande
Esbo stift

Kyrkoherde
Leena Kairavuo
Åbo ärkestift

Kyrkoherde
Pia Kummel-Myrskog
Borgå stift

Specialsakkunnig i
ekonomistyrning
Juha Nivala
Uleåborgs stift

Domprost
Jussi Peräaho
Lappo stift

TM och HvM, lärare, diakon
Terttu Pohjolainen
S:t Michels stift

Kyrkoherde
Tiina Wiberg
Kuopio stift

PM, organisationskoordi-
nator **Sampo Untamala**
Helsingfors stift

Styrnings- och utvecklings-
expert
Sakari Vanhanen
Tammerfors stift

Företagare och konsult
Aleksi Murtojärvi
Lappo stift

Försäljningens stödperson
och IT-expert
Ami Lainela
Helsingfors stift

80

Medarbetare i
hemlandet

55

Utlandsarbetare

837

Lokala medarbetare

426 000

människor hade
direkt nytta av
Missionssällskapets
verksamhet. Av dem
omfattades **173 000**
av Missionssällskapets
utvecklingssamarbete

2 987 000

personer berördes av
arbetet och av dem
omfattades **2 049 000** av
utvecklingssamarbetet*

*Med personer som berörs av arbetet avses både
personer som direkt drar nytta av projektet och
personer, grupper eller organisationer som inte har
en direkt koppling till projektet men som påverkas
av det, t.ex. förmånstagares familjemedlemmar och
personer i deras omgivning.

”

*Som biskop har jag lärt mig att Mis-
sionssällskapet har ett stort hjärta.
Vi arbetar sida vid sida och alla hjäl-
per oss. Tack vare detta stöd upple-
ver jag inte att jag arbetar ensam,
utan känner att man tar hand om
mig. Samarbetet motiverar.”*

Touch Sreyliak, biskop,
evangelisk-lutherska kyrkan i Kambodja,
Missionssällskapets partner

HEIDI TIRRI

Finska Missionssällskapets arbetsområden

Intäkter EUR 27,2 M€

Kostnader EUR 26,1 M€

Tro. Hopp. Kärlek.

OCH STÖRST AV DEM ÄR KÄRLEKEN.

”Men Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.” Joh 14:26

HEIDI TIRRI

Kontraktspresten Moses Timothed (till vänster) och vikarierande biskop Stephano Lingh'wa besökte en mässa i Mwamabanza.

18 731

barn, unga och vuxna
deltog i kristen fostran
med stöd av Missionssällskapet

Stöd till lokala kyrkor

Tanzania: Evangeliserings- arbetet lever och mår bra i insjöområdet

I Tanzania växer kyrkan i snabb takt. Även Nehemia församling fortsatte sin starka tillväxt förra året. I Tanzanias insjöregion har kyrkan under 33 år vuxit till en levande gemenskap där det uppsökande arbetet ständigt ger nya resultat.

Det gamla, rostiga plåttaket på Nehemia församlings kyrka vibrerar i takt med musiken som dånar ur högtalarna. På altaret har man placerat kvistar av violett bougainvillea, som pryder den annars enkla kyrkobyggnaden. Betonggolvet i kyrkan har sprickor, väggarna är inte målade vare sig på utsidan eller insidan och fönstren saknar glas. Inget av detta stör dock när församlingen på knappt 200 personer samlas till gudstjänst.

Nehemia församling grundades 1992 som ett resultat av evangeliseringsarbete. Den nu 33 år gamla församlingen har vuxit och grundat två kapellförsamlingar under sig: Mwamabanza och Mwaging'hi.

Den 38-årige **Joseph Mayanzani** tog examen som evangelist år 2021 från det lutherska bibelinstitutet i Nyakato som stöds av Missionssällskapet. Han började genast arbeta i Nehemia församling och i kapellförsamlingen i Mwamabanza, som ligger cirka tio kilometer bort. Som den enda anställda i dessa två församlingar drömmer Mayanzani om en cykel så att resan mellan församlingarna, som görs flera gånger i veckan, skulle gå snabbare.

”Det bästa med mitt jobb är att föra människor till Jesus. Det finns mycket arbete, men det är givande. Mwamabanzas kapellförsamling har redan 74 medlemmar och vi får inte längre plats i den gamla kyrkan, så gudstjänster och andra förrättningar sker under ett stort träd på gården framför kyrkan”.

Ungdomarna lockas att delta i de båda församlingarnas verksamhet till exempel genom olika lekar, fotboll och körverksamhet.

”Vi ordnar egna bibelstudiegrupper för unga. Många hjälper till att underhålla den jordbruksmark som ägs av Nehemja församling. Unga och barn är viktiga medlemmar i församlingen och varje person som döps i församlingen är en ny person som har blivit frälst”, säger Mayanzani.

En av de nyligen döpta församlingsmedlemmarna är 53-årige **Gomele Shiga**, som bor i grannbyn Nyashana. Kvällen innan deltog han i en filmkväll som ordnades av missionsgruppen Sinema Leo i Mwanza stift. Framför den vita duken vid kyrkan samlades då 800 vuxna och 500 barn för att titta på

en film om Jesu liv.

”Jag var alkoholist, men sedan fick jag höra att Jesus, frälsaren, också kan rädda mig! Han kallade mig och jag svarade ja”, berättar Shiga om sin omvändelse.

Shiga kommer fortfarande ihåg sitt eget dop detaljerat. När han döptes ställde han sig med böjt huvud längst fram i kyrkan på kyrkans våta betonggolv.

”Gabriel Shiga, ninakubatiza kwa jina la Baba, na la Mwana, na la Roho Mtakatifu,” [på svenska: Gabriel Shiga, jag döper dig i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn]. Biskopen uttalade orden medan han tre gånger gjöt vatten över hans huvud. Vattnet rann längs Gabriels panna ner på bröstet, där biskopen ritade ett korstecken. Mannen ställde sig tillbaka i raden av döpta och kramade hårt om sin svarta bibel.

Som ett resultat av evangeliseringsarbetet hade ännu ett förvillat får hittat hem till den himmelske Fadern.

”Jag kallades Gomele, men jag fick ett nytt namn i dopet. Jag blev Gabriel. Jag är så glad!”

441
medarbetare och
frivilliga fick
diakoniutbildning eller
mentorering

LINDA JUNTUNEN

Under året utbildades 101 söndagsskollärare.

Angola: Söndagsskolarbetet nådde ett rekordantal barn och unga

Med Missionssällskapets stöd utbildas söndagsskollärare för barn. Söndagsskolarbetet är viktigt: under året gick flera tusen barn och unga i söndagsskolor och 1 595 biblar delades ut till familjer.

ÄVEN OM KULTURER och förhållanden varierar är barnens värld likadan över hela världen.

”Barn är barn överallt. När man jobbar med dem utgår man från samma grund: närvaro, lek och sång”, säger **Teija Lievonen**, som verkar som expert på fostran för barn och unga i Afrika.

Enligt henne påminner söndagsskolan i Angola mycket om den finländska versionen till sitt innehåll. Undervisningen fokuserar på bibelberättelser, men viktigt är ett pedagogiskt mångsidigt tillvägagångssätt.

”På utbildningarna pratar vi mycket om hur viktigt det är att leka och göra saker tillsammans. Ibland kan bibelundervisningen framhävas så mycket att man glömmer betydelsen av lek och närvaro – även om det ofta är de som tilltalar barnen mest.”

I utbildningarna möter man också utmaningar. Söndagsskollärarna kan inte alltid uppmanas att läsa bibeltexten i förväg eller söka mer material på nätet om läsförmågan saknas eller elektronisk utrustning inte finns. Det går inte heller att pyssla med återvunnet material om det helt enkelt inte finns material. Med Missionssällskapets stöd fick söndagsskollärare och deras församlingar materialpaket som de kan använda för att göra sitt jobb.

I Angola, liksom i många andra afrikanska länder, finns det många barn och unga, och de deltar aktivt i församlingarnas verksamhet. Därför spelar utbildningen av söndagsskollärare en viktig roll.

”Söndagsskollärare har ett stort ansvar och vi vill ge dem de bästa möjliga förutsättningarna för deras

uppgift. Det är fint att kunna dela med sig av sitt eget kunnande och använda min utbildningsbakgrund som lärare för att stöda andra.”

”I missionsarbete – precis som i fostringsarbete – syns arbetets resultat inte nödvändigtvis genast. Ibland sås frön vars betydelse avslöjas först många år senare. Men det finns också stunder av glädje när man märker att en sång man övat tillsammans sjungs redan nästa söndag i söndagsskolan, eller när en lärare vågar ta sin plats i uppgiften. Det som inspirerar mig i mitt arbete är tanken att våra utbildningar förhoppningsvis uppmuntrar fler barn att våga komma med i församlingen och bli sedda där som sina värdefulla jag”, berättar Lievonen.

”

”Den här Bibeln hjälper mig på min trosresa – jag är djupt tacksam för att jag fick en egen Bibel och att jag äntligen har hittat en så här värdefull andlig kunskapskälla. För mig är den här Bibeln den mest värdefulla skatten i mitt liv.”

Nelson, söndagsskolelev från Angola

”Jag kallades Gómel, men jag fick ett nytt namn i dopet. Jag blev Gabriel. Jag är så glad!”, säger Gabriel Shiga.

Filmkväll i en senegalesisk by
i april 2024.

Senegal: Kristna filmkvällar i muslimska byar

En stor vit duk och högtalare ställs upp i sanden mitt i byn och varje åskådare tar med sig sin egen stol. När kvällen skymmer blir även luften svalare, så förhållandena är ideala för en filmkväll.

DET ÄR RENT AV ETT UNDER hur positivt de andliga filmkvällarna har mottagits i de senegalesiska byarna där de flesta av invånarna vanligtvis är muslimer. Ofta kommer nästan hela byn för att titta på filmerna, och många stannar kvar efter filmen för en bönestund.

”Evangelisationen är kyrkans lungor och den får inte upphöra”, säger pastor **Ibou Diouf** från den lutherska kyrkan i Senegal som besöker byar för att arrangera filmkvällar.

Han har skickats till regionen Tambacounda, där den lutherska församlingen är i startgroparna och det överhuvudtaget finns väldigt få kristna. Majoritetsreligionen i området är islam.

I en av de större byarna fanns till exempel bara en kristen familj förut. Inställningen till kristna var mycket negativ och med undantag för en av de äldre kvinnorna återvände alla medlemmarna i denna kristna familj till islam.

Situationen förändrades när pastor Diouf började besöka kvinnan, ordna bönestunder och senare kristna filmvisningar. I filmerna behandlas till exempel vidskepelse, som är ett stort problem även i muslimska samhällen.

På beslut av byachefen flyttades snart filmvisningarna till byns centralaste torg. Efter föreställningarna fick de som ville delta i bönestunder och pastorn delade ut biblar till dem som bad om en.

Under 2024 upplevde åtskilliga av byns invånare att de fick många bönesvar. Enligt byachefen har inverkan på byns liv varit så positiv att de som förmedlar det kristna budskapet är mycket välkomna att be och visa filmer.

Kyrkorna utför evangelisation med hjälp av filmer även till exempel i Tanzania. Förra året såg 15 630 personer en evangeliserande film under ett halvår i projektet Sinema Leo.

Söndagsskolor tillgängliga för alla som audio

DEN lutherska kyrkan i Senegal växer snabbt, och barn och unga utgör en allt större del av människorna inom dess sfär. Den lilla kyrkan har begränsade möjligheter att tillhandahålla söndagsskolundervisning för alla barn och unga som tillhör sererminoriteten, eftersom det fortfarande finns för få söndagsskollärare.

Nu har kyrkan dock lyckats utveckla sitt söndagsskolarbete så att det betjänar en allt bredare befolkningsgrupp på den senegalesiska landsbygden. Redan under coronapandemin tvingades kyrkan att hitta nya sätt att nå barn och unga. Kyrkan började då spela in söndagsskollektioner på Megavoice-ljudspelare. På desamma bandade man även in delar av Bibeln på serere.

Lokala söndagsskollärare och andra aktiva församlingsmedlemmar skötte distributionen av ljudspelare i byarna. De små ljudspelarna är smidiga att använda och fungerar bra i områden där det även finns icke läskunniga människor. Idag lyssnar även många vuxna på söndagsskolornas program, eftersom berättandet har en starkare ställning i den traditionella senegalesiska kulturen än det skrivna ordet.

SAT-7 engagerar barn och unga i att göra program och letar ständigt efter potentiella nya uppträdande bland tittarna. SAT-7:s unga programledare är bl.a. Tia Ghaly (höger) från Egypten och Manessa Audi (mitten) från Libanon. Båda har deltagit i programmen redan före tio års ålder. På bilden finns också Mark Awaraji, regissör för SAT-7 KIDS-kanalen, och Heli Vuohelainen, kommunikationsexpert vid Missionssällskapet.

Mellanöstern: Satelliten förmedlar hopp till dem som lever mitt i kriser

MEDIEORGANISATIONEN SAT-7 skapar hopp genom sina program mitt i kriserna i Mellanöstern och Nordafrika. Organisationen producerar och sänder satellit-TV-program och innehåll för sociala medier på arabiska, farsi och turkiska.

I området bor många kristna som inte har någon kristen gemenskap omkring sig. Vissa stater förbjuder helt kristet vittnesbörd. SAT-7 ger dessa kristna möjlighet att ha kontakt med andra kristna. I många program kan tittare dela med sig av sina berättelser och de har också möjlighet att ringa stödtelefonen som upprätthålls av organisationen.

Med Missionssällskapets stöd gör SAT-7 program för barn och unga. Ett av de nya programmen är Hoppets sol, ett undervisningsprogram på dari som riktar sig särskilt till afghanska barn i åldern 5–7 år. Programmet lär barnen att läsa och räkna.

I Afghanistan, som erövrats av talibanerna, är barns och ungas utbildning i kris. Cirka 3,7 miljoner barn går inte i skolan och 60 procent av dem är flickor. Det nya undervisningsprogrammet kan vara till nytta även för vuxna, eftersom endast 37 procent av den vuxna befolkningen i Afghanistan kan läsa.

*"...Du skall älska din nästa som dig själv.
Något större bud än dessa finns inte."*

Mark 12:31

44 740
personer
fick nödhjälp

Gaza: Stöd för barn mitt i kriget

UNDER året förvärrades den humanitära katastrofen och barnens nöd i Gaza. Allt fler barns båda föräldrar och nära släktingar har dött i kriget och de har inga skyddsnet kvar. I Gazaområdet lider särskilt barnen av allvarlig undernäring. Det råder också extrem vattenbrist i området och rent dricksvatten finns inte alls. Trasiga avloppssystem i kombination med värme har fått hygienför-

hållandena att kollapsa. Till följd av detta sprids sjukdomar som omfattande epidemier.

Missionssällskapet fortsatte att stöda de mest utsatta civila mitt under kriget och beviljade år 2024 sammanlagt 130 000 euro från Barnens Bank och Katastroffonden för medicinsk hjälp och psykosocialt stöd. Stödet förmedlades via Missionssällskapets kyrkopartner.

19 882
barn fick
nödhjälp

Humanitär
hjälp

Missionssällskapet stöder verksamheten på Augusta Victoria-sjukhuset i östra Jerusalem. Sjukhuset ägs av Lutherska världsförbundet och erbjuder bland annat cancer- och njurbehandlingar för palestinier som bor på Västbanken och i Gaza. Konflikten har försvårat sjukhusets verksamhet och patienternas tillgång till vård.

ALBIN HILLERT

Bolivia: Hjälp till dem som drabbats av skogsbränder

Finska Missionssällskapet svarade snabbt på den allvarliga miljö-krisen i Bolivia, när den extrema torkan och de efterföljande omfattande skogsbränderna särskilt drabbade områden i delstaterna Santa Cruz de la Sierra och Pando i Amazonas. Under det tre månader långa projektet stöddes över 3 700 människor, varav de flesta var jordbrukare och boskapsuppfödare. Många av dem tillhörde ursprungsbefolkningen i området.

Katastrofen som förvärrades av klimatförändringen lämnade efter sig förstörda hem, förlorade skördar och djur samt stor mänsklig nöd. En del familjer förlorade också sina närstående på grund av skogsbränderna.

Arbetet i krisområdet inleddes raskt. I samarbete med lokala myndigheter gjordes lägeskartläggningar i de förstörda områdena och verksamheten samordnades. Hjälp levererades personligen till familjerna: mat, hygienartiklar och läkemedel delades ut med stöd av kommunala myndigheter.

”Det här året har varit väldigt svårt för våra familjer. Stormar förstörde våra hem, bränder tog vår maniok- och ris skörd och vi var tvungna att själva agera brandmän för att skydda vårt samhälle. Vi var desperata eftersom det inte ens fanns vatten för släckningsarbetet. Den lutherska kyrkans hjälp har varit en stor välsignelse för oss. Vi är tacksamma för varje matprodukt och hygienartikel – de är värdefulla för oss när vägen som leder till omvärlden är i dåligt skick”, säger **Maria Bey-**

ma Cartagena från Puerto Gonzalo Moreno.

Vid sidan av konkret hjälp erbjöds också psykiskt och andligt stöd, eftersom förlusterna var förkrossande för många. Psykosocial hjälp ordnades för familjer som befann sig i en situation där framtiden verkade osäker i fråga om utkomst och överlevnad. Inför krisens eftervård uppmanades de lokala myndigheterna att vidta åtgärder så att hjälpen inte skulle upphöra när nödläget lindrades, utan stöda en långsiktig återhämtning.

Maria Beyma Cartagena levererar mat och hygienartiklar.

”Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott.”

1 Mos 1:31

Kvinnor från ursprungsbefolkningen aruacho i Colombia fick utbildning om jämlikhet och sina egna rättigheter.

Latinamerika: Arbete mot våld

MISSIONSSÄLLSKAPET STÖDER KVINNORS RÄTTIGHETER och välbefinnande över hela världen. I Bolivia, Colombia och Venezuela fokuserar arbetet på att stöda utsatta kvinnor, förebygga könsbaserat våld och förbättra utkomst- och utbildningsmöjligheterna i samarbete med lokala lutherska kyrkor.

Könsbaserat våld och våld i hemmet är allvarliga problem i Latinamerika. Det finns också mycket att göra när det gäller kvinnors jämlika deltagande och ställning i samhället. Den fortsatta politiska och ekonomiska osäkerheten i Bolivia, Colombia och Venezuela försvårar människors vardag. Det råder brist på bland annat livsmedel och läkemedel. Familjer tvingas skära ner på hygienprodukter och hälsovård.

I Bolivia deltog både kvinnor och män i utbildning om rättvisa mellan könen och kvinnors ledarskap. Genom utbildningarna har kvinnorna lärt känna sina rättigheter och lagarna som bland annat förbjuder våld mot kvinnor. Deltagarna har lärt sig nya hantverkstekniker och bakningsrecept som hjälper dem att förbättra sin försörjning och ekonomiska självständighet.

I Colombia fick kvinnor företagartutbildning och ekonomiskt stöd för att starta ett litet företag. I kyrkan presenterades en verksamhetsmodell för förebyggande av och ingripande i könsbaserat våld. Kvinnors delaktighet och ledarskap i församlingar stärktes genom kvinnogrupper.

I Venezuela arrangerades 38 verkstäder om företagande för 263 kvinnor för att stärka deras ekonomiska självständighet. För församlingarna ordnades utbildningar om jämställdhet mellan könen. Psykosocialt stöd erbjöds till offer för könsbaserat våld. Dessutom delade man ut återanvändbara mensskydd och gav stöd för medicinsk vård.

33 400
människor från
diskriminerade
grupper fick
diakonal
hjälp

"Jag är glad över att se små men målmedvetna steg för att främja kvinnors rättigheter."

Claudia Florentin,
Missionssällskapets jämställdhetsexpert
i Latinamerika

Jämlikhet

Almaz Abamacha är
ledare för Saylems
kvinnogrupp.

Etiopien: Ett kliv mot jämställdhet genom utbildning

En kvinnas ställning i det etiopiska bysamhället har länge varit beroende av en man. Mannen i familjen har kunnat fatta ekonomiska beslut utan att rådfråga sin fru. Nu har utbildning och egna pengar gett kvinnor ökade ekonomiska möjligheter och beslutsamt.

Kvinnokooperativet i Kaffa i Etiopien är ett bevis på vad som kan åstadkommas då man stöder kvinnors och flickors ställning på landsbygden genom att erbjuda utbildning och främja småföretagande. Med finländska mått mätt små summor kan ha en enorm betydelse för människors och familjers liv.

"När vi började år 2022 var vi 50. Som startpeng fick var och en av oss 5 000 etiopiska birr (cirka 33 euro). Vi fick själva bestämma hur vi använde dem. Jag ville köpa ett får. Det förökade sig och jag fick en inkomst som jag kunde använda för att köpa en ko. Somliga grundade kaféer. Nu har var och en av kvinnorna betalat tillbaka lånet", berättar **Almaz Abamacha**, taleskvinna för gruppen.

Kvinnorna i gruppen har också drömmar och planer för framtiden:

"För närvarande har vi 160 kvinnor i vår grupp och totalsumman som gruppen har sparat är 190 000 birr. Alla sparar 25 birr per månad. Målet är att samla in

så mycket att vi kan grunda en kvarn, men detta kräver tredubbla besparingar. Det skulle dock vara en bra affärsverksamhet, eftersom de närmaste kvarnarna ligger långt borta i Saylem eller Gesha längs dåliga vägar."

Kvinnors ställning i samhället har varit beroende av män. Mannen i familjen har kunnat fatta ekonomiska beslut utan att fråga sin hustru. Utbildning och egna pengar har gett kvinnorna ökade ekonomiska möjligheter och beslutskraft. I och med projektet har även attityderna förändrats. Nu leds Abamacha kebele (lokalt administrativt område) av en kvinna som samhället accepterar som ledare.

"Gruppen har fått till stånd många typer av företagsverksamhet i byn. Med intäkterna har vi kunnat köpa skolkläder till barnen. Om vi är sjuka behöver vi inte arbeta och kan åka till sjukhuset. Vi kan köpa mat och kaffe. Nu när vi har pengar använder vi dem för familjens bästa", säger Abamacha.

Projektet stöds med Finlands
utvecklingssamarbetsmedel.

*”Jag tackar dig för dina mäktiga under,
förunderligt är allt du gör.”*

Ps 139:14

Epic Arts
professionella
dansgrupp Epic
Encounters.

SOKHENG KONG

75
skolor anpassades så
att de lämpar sig för
personer med
funktionsnedsättning*

*Projektets verkan mäts kumulativt under
hela programperioden. Siffran visar antalet perso-
ner som fått stöd åren 2022–2024.

1 039

personer med funktionsnedsättning
fick hjälp av kamratstödsgrupper*

Arbete bland
personer med
funktions-
nedsättning

Kambodja: Undervisningen för barn med funktions- nedsättning utökades

Samarbetet mellan Missionssällskapet och Epic Arts förbättrar utbildningen för barn och unga med funktionsnedsättning och främjar försörjningsmöjligheterna för personer med funktionsnedsättning.

Kambodja är de största hindren för att barn med funktionsnedsättning ska kunna gå i skola ett otillräckligt antal lärare, brister i lärarnas kompetens och läromedel samt skollokaler som inte tar hänsyn till barn med funktionsnedsättning.

”Det värsta är bristen på kunskap och förståelse. Många kambodjaner tror att personer med funktionsnedsättning har gjort onda gärningar i sitt tidigare liv. De tror på karma. Därför möter människor med funktionsnedsättning hat, rädsla och diskriminering”, säger **Ou Buntheng**, som arbetar på Epic Arts.

Organisationen Epic Arts banar väg för jämlik behandling av personer med funktionsnedsättning i det kambodjanska samhället. År 2024 fick totalt 55 barn med funktionsnedsättning specialundervisning på Epic Arts verksamhetscenter och i klasser som inrättats i statliga skolor. Även lärare utbildades i autism och utvecklingsstörningar. Dessutom deltog 347 personer i föräldraklubbar, elevmöten och kamratgrupper.

Under de senaste tre åren har Epic Arts haft ett nära samarbete med skolor och skolmyndigheter i regionen Kampot och startat klasser för barn med funktionsnedsättning i statliga skolor. Tack vare arbetet lär sig barn från olika bakgrunder förutom skolämnen, även värdefulla sociala färdigheter, empati och respekt för andra.

”Jag tycker att årets största framgång är att

klasserna som fokuserar på undervisning för barn med funktionsnedsättning i tre statliga skolor nu erbjuder undervisning fem dagar i veckan. Samarbetet mellan Epic Arts och statliga skolor började i liten skala och erbjöd till en början undervisning endast en dag i veckan, så förändringen är fantastisk”, säger **Mari Kähäri**, expert på rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Hon lyfter också fram projektet Language matters (sv. Språket har betydelse), vars syfte var att öka medvetenheten om ett språk som respekterar och inkluderar personer med funktionsnedsättning. Det finns ett stort behov av arbete av detta slag, eftersom negativa sätt att tala upprätthåller diskriminerande attityder och uteslutande beteende.

”Jag tror att situationen för personer med funktionsnedsättning i Kambodja håller på att förbättras. Människor får mer information om funktionsnedsättningar, deras förståelse ökar och de är öppna för att lära sig mer”, säger Buntheng.

Under 2024 anordnade Epic Arts ett antal föreställningar och verkstäder och producerade ett brett utbud av kommunikationsmaterial, allt från videor till häften om språkbruk som inkluderar personer med funktionsnedsättning. Arbetet nådde ut till tusentals människor över hela landet.

Projektet stöds med Finlands
utvecklingssamarbetsmedel.

”Lycklig den som funnit vishet, den som nått fram till insikt. Ty visheten är mer värd än silver, den vinst hon ger är bättre än guld.”

Ords 3:13–14

LINDA JUNTUNEN

1410

barn fick stöd i flytten från
en klass till en annan

I och med PITA-projektet har andelen elever som går i gymnasiet ökat. Nästan hälften av flickorna blev behöriga till gymnasiestudier förra året. Shiston högstadium är en av de skolor som deltar.

HELI VUOHELAINEN

Mauretanien: Föräldraföreningar stöder barnens skolgång

I Mauretanien, som ligger vid Atlantkusten i Västafrika, är många vuxna fortfarande analfabeter, så det är ingen självklarhet att barnens skolgång får stöd. Enligt Världsbanken är cirka 33 procent av de mauretanska vuxna fortfarande icke-läskunniga.

Missionssällskapet arbetar för att fler barn ska gå i skola. Ett av de viktigaste resultaten av detta arbete är aktiveringen av föräldraföreningar som verkar i skolorna. Det är viktigt att stärka det lokala ägarskapet av arbetet,

Mormorn Mbarka omfamnade Hilde Paco, en av Missionssällskapets anställda som hon kände från tidigare besök. Mbarka berättade att hon fått nytt innehåll i livet genom föräldraföreningen.

eftersom föreningarna fortsätter sin verksamhet till förmån för barn även efter att Missionssällskapets projekt har avslutats.

Med Missionssällskapets stöd har föräldraföreningarna fått information om barns rättigheter och hur stor betydelse utbildning har för barnens framtid. Föräldrarna har spridit informationen vidare i sina samhällen.

Nu utstrålar föräldrarna stolthet över sina barns skolgång. De tar själva ansvar för barnens utbildning och nödvändig skolutrustning.

De mest aktiva föräldrarna går runt i grannskapet om kvällarna för att kolla om barnen gör sina läxor. Frivilligarbetet i föräldraföreningarna har också gett många mor- och farföräldrar glädje i livet när de till exempel har delat ut frukost till barnen i skolan.

3 067

lärare och lärarstuderande fick utbildning om inkluderande och barnvänliga undervisningsmetoder*

*Projektets verkan mäts kumulativt under hela programperioden. Siffran visar antalet personer som fått stöd åren 2022–2024.

Utbildning

Tanzania: Även lärarna lär sig

Projektet som stöds av Missionssällskapet och Finlands utrikesministerium syftar till att garantera högklassig undervisning även för barn i de fattigaste familjerna. Projektet utbildar lärare i att införa elevcentrerade och aktiverande metoder i Tanzania.

PITA (Participatory and Integrative Teaching Approach) är ett fortbildningsprojekt för lärare i tanzanianska gymnasier. Makumira universitet, som upprätthålls av kyrkan, ansvarar för projektet. Projektet riktar sig till de sämst utrustade gymnasieskolorna vilka grundats av bysamhällen i avlägsna regioner samt till kyrkans skolor i norra Tanzania. Målet är att stärka lärarkompetensen så att även barn i de fattigaste familjerna får högklassig undervisning. År 2024 deltog 34 högstadieskolor i projektet.

Projektet behandlar aktuella frågor inom utbildning, såsom elevers delaktighet i stället för traditionell lärarledd undervisning, och förhållandet mellan utvecklingen av språkkunskaper och inläringen av sakinnehåll i gymnasiet, där undervisningsspråket fortfarande är engelska som ett arv från den brittiska kolonialtiden. Att integrera miljöfostran i skolornas undervisning och vardag har ingått i projektet sedan dess början och vid skolorna har man grundat trädgårdsland. Dessutom har man fördjupat sig i att förstå och undanröja hindren för flickors och pojkars inläring.

När klasstorlekarna i gymnasiet är cirka 40–60 elever, klassrummets enda undervisningsverktyg är en tavla och läroböckerna är få, är det utmanande att stöda ett aktivt deltagande bland eleverna.

”När det inte finns läroböcker för alla elever och skolan inte har råd med undervisningsverktyg, upplever läraren sig som den enda informationskällan och undervisningen blir lätt en föreläsning”, säger **Ashura Daudi**, rektor för Amsha högstadieskola, ett typexempel på en skola som grundats av ett bysamhälle.

”Vi har varit medvetna om teorier och principer för elevcentrerad undervisning, men utmaningen har varit att omsätta teorin i praktiken. I PITA-projektets utbildningar har vi lärt oss hur undervisningsmetoderna tillämpas i klassrummen. Vi har sett att de nya metoderna underlättar lärarnas arbete och att eleverna lär sig bättre. Kumbe hiki kinawezekana – detta är möjligt!”

”Under utbildningarna har vi inspirerats till att använda kreativitet och improvisera. Vi har funderat hur vi kan utnyttja olika vardagsföremål, återvunnet material och den omgivande naturen i undervisningen. Till exempel för biologilaborationer kan eleverna ta med sig ägg potatis eller plastflaskor till skolan”, berättar Ashura Daudi.

”Som fysiklärare är jag intresserad av att integrera miljöfostran i undervisningen i olika läroämnen. Även för detta har vi fått handledning i utbildningarna. Hit hör till exempel hur lärare i fysik, biologi, geografi och swahili kan undervisa om vatten ur sitt eget ämnes perspektiv. Som fysiklärare berättar jag för mina elever hur man producerar el med vattenkraft, medan eleverna skriver dikter inspirerade av vatten på lektionen i swahili. När eleverna utmanas att reflektera över fenomenet ur olika perspektiv breddas och fördjupas deras förståelse, de lär sig.”

”Det är även PITA-projektets förtjänst att om jag ser en läckande vattenkran springer jag genast och stänger den. Det finns en begränsad mängd vatten, det får inte slösas bort”, skrattar Ashura Daudi.

Projektet stöds med Finlands utvecklingssamarbetsmedel.

Rector Ashura Daudi gläds sig över nya undervisningsmetoder och bättre inlärningsresultat.

Asien: Teologisk utbildning stärker kyrkorna

I Kina ökar antalet kristna och kyrkor snabbt, och det finns ett stort behov av utbildade ledare och präster.

M

issionssällskapet stärker kyrkan i Kina genom att erbjuda studerande stipendier för teologisk fortbildning. Målet är att förbättra studerandenas förmåga att planera, genomföra och bedöma arbetet samt arbeta teologiskt.

Det lutherska teologiska seminariet i Hongkong är en internationell ekumenisk skola med cirka 300 studenter från olika delar av Asien. År 2024 började 48 nya studerande på seminariet. Majoriteten av dem var lokala och fastlandskineser. På seminariet går också ett stort antal studenter från Myanmar.

I juni 2024 tog två studerande som har fått stipendium, **Tina Luo Ya** och **Chocolate Zhu Qiao Li**, examen från seminariet. Detta var höjdpunkten på deras akademiska resa och ett viktigt steg mot att uppnå projektets långsiktiga mål. Efter examen återvände de unga kvinnorna till sina hemstäder, där båda nu arbetar i lokala kyrkor.

Ya har också fått läraruppdrag i en lokal bibelskola. Med de kunskaper och färdigheter som hon har förvärvat genom sina studier deltar hon nu direkt i den teologiska utbildningen av kyrkans framtida ledare. Detta är ett bevis på programmets bredare förändringsverkan.

De nya studerandena som fått stipendium, **Cherry Sun Xin Tong** och **Ina Ren Zhen**, inledde sina studier under höstterminen 2024. Trots kulturella och språkliga utmaningar har båda ställt upp ambitiösa mål och funderar redan på att tillämpa det de lärt sig i sina egna lokala miljöer i framtiden. Utöver direkta

stipendier stöder Missionssällskapet även seminariets undervisningsarbete.

”Kurserna som jag undervisar är inspirerande och ofta är jag själv lika mycket elev som lärare. På förra höstens kurser har vi till exempel tillsammans studerat hur

ANNA PELTONEN

Pastor, TD, Jukka Helle framför det lutherska teologiska seminariet i Hongkong. Seminariet betjänar kyrkor i länderna i Sydostasien.

man följer Jesus, alltså lever som kristen mitt i olika kaotiska situationer som man möter i livet. Den andra kursen har behandlat buddhismen och kristendomen. Vi har insett att anhängare av olika religioner också kan lära sig av varandra, och att möten mellan religionerna inte behöver, eller ska, utgå från motsättningar”, berättar **Jukka Helle**, teologie doktor och lärare på seminariet.

Utöver den egna undervisningen vid seminariet och handledningen av studenternas avhandlingar deltar Helle även i arbetet med att stärka den teologiska utbildningen i hela Sydostasien. Målet är att stöda kyrkorna i Thailand, Myanmar, Kambodja, Laos och Vietnam.

”Vårt seminarium vill stärka den teologiska kompetensen hos de små lutherska kyrkorna särskilt i dessa länder”, säger Helle.

I maj 2024 ansvarade det teologiska seminariet i Hongkong för att ordna en regional teologisk konsultation i Bangkok. Temat var gudstjänst och kyrkans mission. I november hölls det årliga Mekong Mission Forum, där representanter för sydasiatiska kyrkor samlades för att planera sitt gemensamma arbete.

Seminariets årsdag firades i slutet av året. Det lutherska teologiska seminariet i Hongkong grundades 1913 i Hubei i Kina. Missionssällskapet var en av seminariets grundare.

”Årsdagen är en viktig årlig händelse. I den deltar alltid en stor grupp tidigare studerande, seminariets understödare och vänner. Det är en glädje att få vara med i denna långa kedja – som redan har existerat i 111 år – för att stöda den teologiska utbildningen i asiatiska kyrkor”, berättar Helle.

751

studerande fick teologisk utbildning
med stöd av Missionssällskapet

Niko Humalisto är ledande expert på påverkansarbete och stöder lokala partner i planeringen av påverkanskliniker.

Påverkansarbetet utgår från behoven i världen

MISSIONSSÄLLSKAPET STÖDDE SINA samarbetspartner med ett nytt koncept: kliniker för påverkansarbete. Med hjälp av påverkansarbetet kan resultaten av det praktiska utvecklingsarbetet skalas upp och mångdubblas.

Kliniken för påverkansarbete är Missionssällskapets svar på parternas önskan att intensifiera samarbetet så att en rättvisare värld kan uppnås. I sitt arbete möter våra partner diskriminering, ekonomisk orättvisa och exempelvis odemokratiskt beslutsfattande. Ofta är osakerna som bromsar upp utvecklingen strukturella och kräver skräddarsydda lösningar, och för detta lämpar sig verktygen för påverkansarbete bäst. Verktygen kan också användas för att mångdubbla resultaten och verksamhetssätten i goda projekt.

Niko Humalisto, ledande expert på påverkansarbete vid Missionssällskapet, ger ett exempel. Våra partner kan stöda personer med funktionsnedsättning i deras förståelse av sitt eget värde och sina rättigheter, som de inte tidigare varit medvetna om eftersom de kan ha isolerats från det omgivande samhället. Isolering, brist på uppskattning och kunskap hindrar dem från att hävda sina rättigheter och delta i beslutsfattandet om sig själva. I stället för att förändra enskilda människors liv åstadkommer påverkansarbetet en större förändring för personer med funktionsnedsättning, när beslutsfattare gör det möjligt för dem att delta i beslutsfattandet och göra slut på skadliga uppfattningar om att personer med funktionsnedsättning inte har något samhällsligt värde eller kunnande.

Kliniken för påverkansarbete grundar sig på en enkel idé. Parterna berättar om de strukturella problem de har stött på, varefter kliniken skräddarsyr en påverkanslösning utifrån parternas behov och expertis. Det kan handla om insatser för en ren miljö eller till exempel att öppna kyrkornas förhandlingskanaler till beslutsfattarna. Lokala aktörer känner bäst till utmaningarna i sin egen miljö och därför är tågordningen tydlig: arbetet planeras tillsammans, men det egentliga arbetet utförs av partern med stöd av Missionssällskapet.

Bland parterna har kliniken tagits emot med entusiasm och redan under det första året har projekt startat i såväl Afrika och Asien som Latinamerika.

”Herren Gud tog människan och satte henne i Edens trädgård att bruka och vårda den.”

1 Mos 2:15

Småbrukare får utbildning och metoder för att förbättra sin livsmedelstillgång med stöd av Missionssällskapet.

15 300
personer fick utbildning om katastrofrisker*

*Projektets verkan mäts kumulativt under hela programperioden. Siffran visar antalet personer som fått stöd åren 2022–2024.

BRIZENDRA BHATTARAI

16 512

småbrukare fick stöd
för hållbart jordbruk och
försäljning av produkter*

Klimatarbete

Nepal: Livsmedelstillgången förbättrades via utvecklingssamarbete

Barn och kvinnor i fattiga byar i avlägsna områden i Nepal lider mest av klimatförändringen, eftersom jordbruket försvåras och det inte finns tillräckligt med mat. Tidigare var familjernas kost ensidig och räckte bara till två måltider om dagen.

vissa familjer räckte skörden inte ens för en månad om året”, säger **Maniksha Acharya**, projektkoordinator vid den nepalesiska organisationen Sahas Nepal.

Detta var den kärva verkligheten i många områden i västra Nepal innan Missionssällskapet och dess lokala samarbetsorganisation Sahas Nepal inledde utvecklingssamarbetet där. Den nepalesiska lantbrukaren och fyra barnsmamman **Devi Batha** berättade om den sorgliga situationen i sin by innan arbetet började: klimatförändringen hade försvårat odlingen och de tidigare regelbundna regnen föll nu oregelbundet. Skadedjuret var fler och vattnet räckte inte till. Familjen var tvungen att lämna bort en måltid om dagen och barnen grät av hunger.

Tidigare åt Batha två gånger om dagen och grönsaker åt familjen bara ungefär en gång i veckan. Huvudnäringen bestod ensidigt av ris och bröd.

”Nu äter jag fyra gånger om dagen. Jag äter många olika grönsaker, ris, linser, bröd och yoghurt och dricker mjölk. Jag har fått

frön från projektet. Av dem odlar jag grönsaker i min hemträdgård”, berättar hon.

Tack vare arbetet har Batha också fått en spis som förbrukar mindre ved. Den avger också mindre rök, vilket gör spisen hälso-sammare för hela familjen. Dessutom har hon fått ett vattenfilter för att rena vatten.

”Genom projektet kan odlarna utnyttja metoder som är anpassade till klimatförändringen. En sådan är till exempel odling av grönsaker i växthus, vilket är nytt i det här området”, beskriver projektkoordinator **Acharya**.

De familjer som Missionssällskapet bedriver utvecklingssamarbete med är mycket marginaliserade och fattiga. Ingen annan hjälp når dem.

”Alla kvinnor har börjat odla grönsaker och frukt mångsidigt i sina hemträdgårdar och har höns eller getter. Familjernas kost har förbättrats och de kan sälja överskottet på marknaden”, säger Acharya med glädje.

Projektet stöds med Finlands
utvecklingssamarbetsmedel.

Afrika: Nyttiga klimat- lösningar i omsättning

Klimathållbarhetsexperten **Ruusa Gawaza** från Zimbabwe deltog i en kamratinlärningsvecka där Missionssällskapetets klimatpartner från Zimbabwe, Tanzania och Etiopien träffades. Under veckan bekantade sig deltagarna med två klimathållbarhetsprojekt i Zimbabwe och delade med sig av erfarenheter över landsgränserna.

”Under kamratutbildningsveckan fick man på riktigt se hur klimatförändringen syns och känns i de olika länder där Missionssällskapet arbetar. Under veckan fick vi information om många användbara, praktiska metoder som främjar klimathållbarhet. Vi fick också dela erfarenheter av olika sätt att genomföra dem i olika länders kontexter”, berättar Gawaza.

MISSIONSSÄLLSKAPET beviljades Kyrkans miljödiplom redan för andra gången som enda organisation. Miljödiplomet beviljades för den nya perioden 2024–2028, under vilken Missionssällskapet fortsätter sitt arbete för att minska klimatutsläppen och spara naturresurser. Missionssällskapet förbinder sig i sitt nya miljöprogram att minska utsläppen från flygresor med 30 procent och minska energiförbrukningen med 10 procent fram till 2028. Missionssällskapet strävar efter koldioxidneutralitet senast 2030. Miljöfrågor beaktas dessutom bland annat vid upphandlingar.

”

Kamratinlärningsresan var en upplevelse som gjorde ett stort intryck på mig. Den breddade min förståelse för projekt som handlar om klimathållbarhet och lyfte fram den centrala rollen som trosbaserade organisationer spelar för att bygga hållbara samhällen. Genom att man delade med sig av erfarenheter och god praxis fick jag värdefulla insikter om olika innovativa tillvägagångssätt och strategier som min egen organisation, Zimbabwes kristna råd (ZCC), kan dra nytta av.”

Wellington Makunura
expert på övervakning och utvärdering, ZCC

6 697

**hushåll drog nytta av teknologi
som stävjar klimatförändringen,
såsom solpaneler***

348

**människor deltog i miljöutbildning
organiserad av kyrkan**

Eleverna på gymnasiet i Tomodo planterade träd på en tomt bredvid sin skola i Tanzania.

Etiopien: Arbete för minoriteter

Utmaningarna som beror på minoritetsställningen berör manjagemenskapen på många nivåer. Femteklassaren Ejigayehu har upplevt diskriminering i skolan.

Ifall man råkar födas in i vissa grupper innebär det ett liv som en andra klassens medborgare i Etiopien. I arbetet med minoriteter ingår att stärka livsmedelstillgången, stödja en hållbar användning av naturresurserna och att försvara allas rätt till ett värdigt liv som del av sitt samhälle.

KAFFA-OMRÅDET I SÖDRA Etiopien är känt för sina kaffeodlingar. I det gröna, bergiga området regnar det nästan nio månader om året. Här har manjamineoriteten länge levt diskriminerade och utanför sitt samhälle.

Familjen **Aster Mechalo** och **Desalegn Delil**, som tillhör manjamineoriteten, har kunnat bygga ett nytt hem för sig själva och utbilda barnen med stöd av Missionssällskapet. Till familjen hör förutom föräldrarna sex barn, varav fyra fortfarande bor hemma.

”Det här projektet har haft stor påverkan på våra liv. Vi har fått utbildning om att föda upp får och sedan dess har vi fått tre lamm. Fåren har förökat sig. När vi sålde dem kunde våra barn gå i skolan och vi har kunnat bygga ett hus åt vår familj. Vi har också kunnat köpa skolkläder. Nu har vi en ko som ger oss mjölk och den har också fått kalvar”, säger Delil.

Även om familjens levnadsstandard har förbättrats är deras sociala ställning ännu utmanande. Tidigare fick inga gäster komma in i deras hem och de fick inte själva gå in i andras hem. På fester var de tvungna att ta med egna kärl, eftersom det var omöjligt att äta med andra. Många vill fortfarande inte äta med dem.

”Vi äter gris, vilket är ett problem för andra. De anser att det är orent. Om vi lagar mat tror majoriteten att vi har kontaminerat maten och att de inte kan äta den. Andra menar att vi inte tvättar oss tillräckligt. Vi uppfattas som smutsiga”, säger Delil.

Dottern **Ejigayehu** går i femte klass. Även hon har upplevt diskriminering i skolan.

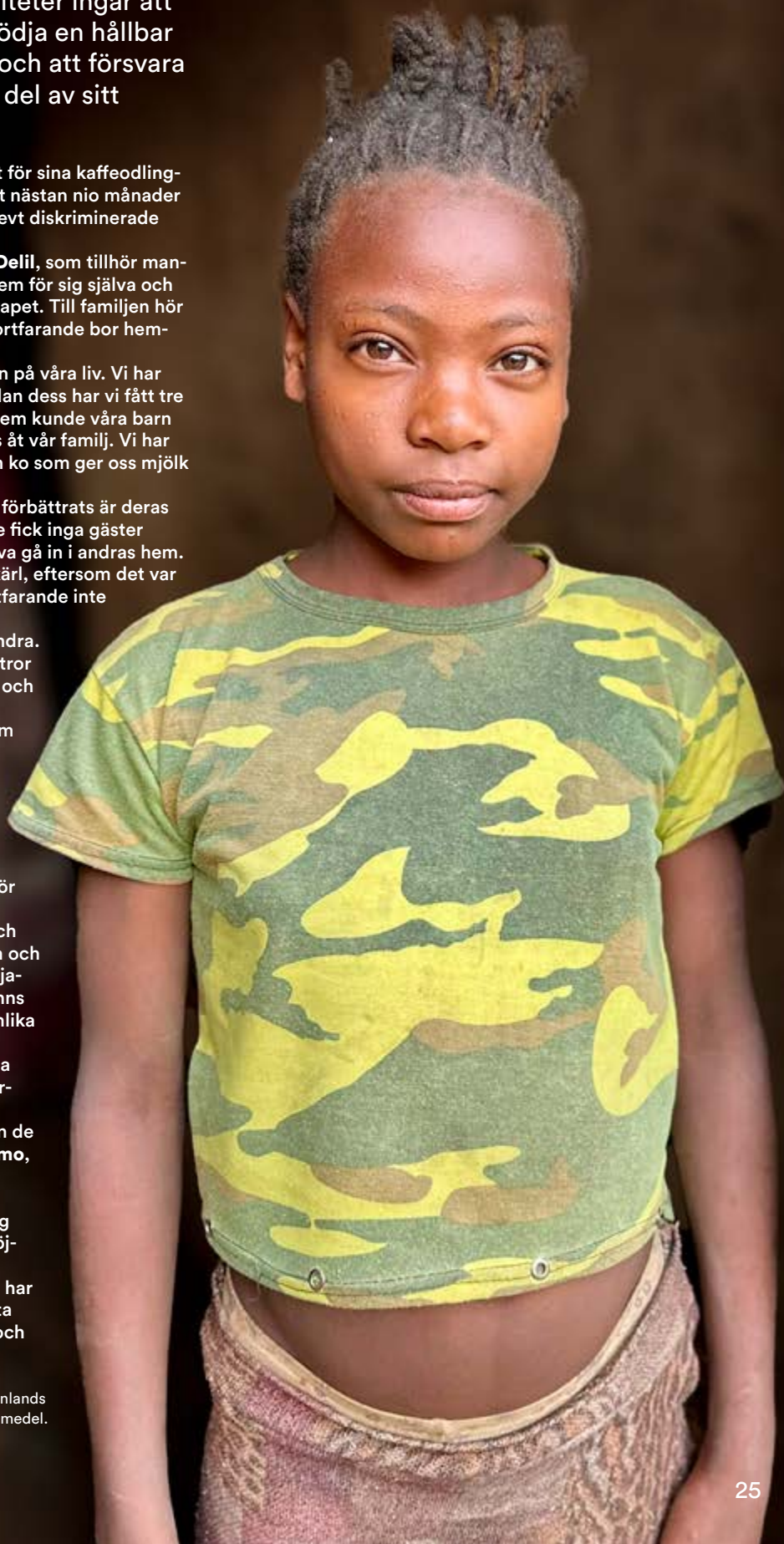
”Övriga barn vill inte sitta med oss. Vi måste alltid sitta längst bak i klassen, vi får inte sitta framme. På rasterna leker vi för oss själva”, berättar Ejigayehu.

Missionssällskapetets missionärer **Kirsi** och **Risto Leikola** bodde länge i byarna Saylem och Gesha och arbetade målmedvetet för manjamineoriteten. I centrum för deras arbete fanns erkännandet av manjamineoriteten som jämlika människor skapade av Gud.

”I början accepterade inte ens den lokala kyrkan manjor. De släpptes inte ens in i kyrkan. Senare fick de komma in, men deras platser fanns i en del som avgränsades från de andra med snören”, berättar **Anna Suoheimo**, landschef för Etiopien.

”Manjornas deltagande i samhället är begränsat. De kan till exempel inte gifta sig med andra etniska grupper. Utbildningsmöjligheterna har varit små. Tidigare har man inte heller hyrt ut bostäder till dem och de har därför inte kunnat studera. Nu har de första manjorna tagit examen från universitetet och det är en stor sak.”

Projektet stöds med Finlands utvecklingssamarbetsmedel.

*”När ni kommer in i ett hus, så säg först:
Frid över detta hus.”*

Luk 10:5

Kyrkorna spelar en viktig roll i fredsarbetet, konstaterar Milton Mejía, som leder nätverket DiPaz för kristet fredsarbete i Colombia.

MARIA SANTTO / CMI

Missionssällskapet var med och arrangerade en internationell fredskonferens där man letade efter sätt att genomföra dialogprocesser i den utmanande världssituationen.

Dialogens styrka mitt i kriser

I JUNI 2024 stod Helsingfors värd för den sjätte National Dialogues-konferensen, som samlade över 200 experter och aktörer inom fredsbyggande från över 60 länder. Konferensen som ordnades av utrikesministeriet genomfördes i samarbete med fredsorganisationen CMI – Martti Ahtisaari, Kyrkans Utlandshjälp, Finska Missionssällskapet och Abilis-stiftelsen. Konferensen firade samtidigt sitt tioårsjubileum som främjare av nationella och informella dialogprocesser.

Huvudtemana behandlade betydelsen av nationella dialoger för att förebygga konflikter och stärka krisresiliensen, olika aktörers roller samt beaktandet av komplexa och sammanlänkade fenomen – såsom klimatförändringen, artificiell intelligens och psykisk hälsa – i fredsprocesser.

Diskussionerna baserade sig på omfattande internationell erfarenhet. Anföranden hölls av representanter från bland annat Colombia, Myanmar, Afghanistan, Sydafrika, Sudan och Jemen. I konferensen deltog även några av Missionssällskapets samarbetspartner: biskop **Atahualpa Hernandez** från den evangelisk-lutherska kyrkan i Colombia, DiPaz-nätverkets koordinatör **Milton Mejía** samt **Humberto Shikiya**, specialrepresentant för Kyrkornas världsråd.

I en tid av global osäkerhet och multipla kriser bekräftade konferensen dialogens centrala roll för att bygga hållbar fred och ta itu med globala utmaningar tillsammans.

565
barn och unga deltog
i fredsfostran

*"Genom fredsfostran
ledd av lokalbefolkning-
en för vi genuint samman
människor."*

Direktör för fredsfostrans-
organisationen Musalaha,
Daniel Munayer, på evenemanget
Tampere Peace Day

Fredsarbete

MINNA HAVUNEN

Colombia: Fred byggs tillsammans

Kyrkornas och de kristnas uppgift är att vara fredsbyggare och att verka för fred och försoning överallt. Milton Mejía arbetar för Missionssällskapets colombianska samarbetspartner, nätverket DiPaz. Han säger att man lyssnar på kyrkorna i fredsarbetet, men det viktigaste av allt är att de ger människor stöd och skydd mitt i konflikter.

Den nästan 60 år långa väpnade konflikten i Colombia har officiellt avslutats 2016 i och med fredsavtalet, men oroligheterna i landet och de väpnade gruppernas våld mot civilbefolkningen har fortsatt. På grund av inbördeskriget finns det nästan sju miljoner interna flyktingar i Colombia.

Missionssällskapet leder tillsammans med den evangelisk-lutherska kyrkan i Colombia, nätverket för kristet fredsarbete DiPaz och Kyrkornas världsråd ett projekt för en mer inkluderande fredsprocess. Projektet får stöd från Finlands utrikesministerium. Tvåbarnspappan och pastorn **Milton Mejía** koordinerar projektets arbete. Enligt honom har kyrkorna inflytande och kan kräva att regeringen och beväpnade grupper sluter fred.

"Fredsförhandlingar är fulla av spänningar och kriser. Vi håller kontakt med parterna och för diskussioner så att de stannar kvar vid förhandlingsbordet och når en överenskommelse. De lyssnar på kyrkorna", säger Mejía.

Missionssällskapets och dess partners projekt stärker samarbetet mellan nationella och internationella aktörer i fredsarbetet. Verksamheten stöder också pågående fredsprocesser och dialoger i olika regioner av Colombia. Arbetet som utförs direkt i lokalsamhällena är enligt Mejía den viktigaste delen av projektet, eftersom lokala fredsprocesser minskar våldet i regionerna.

När fredsavtalet undertecknades år 2016 röstade människorna emot det. Även många människor som var

aktiva i kyrkor, särskilt kyrkornas konservativa grupperingar, röstade emot avtalet. Enligt Mejía har religiösa aktörer en viktig roll i fredsarbetet.

"Vårt svar är att förkunna fredens evangelium. Människorna kommer till kyrkan för att söka stöd och skydd. Kyrkorna tar emot konfliktens offer och även representanter för väpnade grupper och hjälper dem att återuppbygga sina liv", berättar Mejía.

Enligt Mejía ger den nuvarande regeringen religiösa aktörer ännu större möjligheter än tidigare att delta i fredsdialoger som förs med beväpnade grupper. Därför kan man nu diskutera hur de kristna fullföljer sitt ansvar utifrån evangeliet.

"Självklart finns det också spänningar, för vi tycker inte att kristna ska ta till vapen. Vi respekterar vår samtalspartner, men säger att detta inte kan fortsätta, krig är inte rätt väg att gå. Krig orsakar dödsoffer och otroligt mycket skada i samhällena."

Han betonar att det behövs tålamod för att lösa den decennier långa konflikten i Colombia.

"Vi måste behålla hoppet om att fred är möjligt. Konflikter löses inte genom krig. Vi måste föra dialog och sluta fredsavtal. Vi måste kräva sociala och ekonomiska förändringar så att samhället kan bli starkare. Vi måste bygga en bredare demokrati som erkänner mångfald och gör det möjligt för alla att delta. Det tar tid, men man måste ha tålamod. Framför allt måste man be."

*”Kyrkan är hans kropp, fullheten
av honom som helt uppfyller allt.”*

Ef 1:23

Skriftskoleleverna
ställer sig i Riihikirkko
på Missionssällskapets
kurscenter Päiväkumpu.

Tron och världen kom närmare varandra

AINO RINNE VALDE att gå sitt skriftkollägger på Päiväkumpu på rekommendation av en familjebekant. Hon kände ingen i förväg, men fick ett sammansvetsat kompisgäng.

Hur lärde du känna de andra lägerdeltagarna? Redan vid första kaffet bad ett par hjälpledare mig att sitta vid samma bord som dem. Redan efter den första dagen hade jag en grupp kompisar som jag höll ihop med resten av lägret. Först bekantade vi oss med varandra i lägrets band, sedan gick vi alla ut på gården för

att spela Mölkkö och snart anslöt sig också ett par andra till gruppen.

Hur syntes det internationella inslaget på skriftskollägret? Att lägret gick på två språk kändes lätt, eftersom jag kan engelska ganska bra. I mitt kompisgäng, som har fortsatt att hålla kontakt efter lägret, finns två svenskar, en amerikan och tre finländare. Vi ses inte så ofta, men vi har en Whatsapp-grupp och ganska många av dem deltog i Riihis-lägret.

Vad lärde du dig om mission? Jag lärde mig konkreta saker om hur man hjälper människor inom missionsarbetet. Av områdena kommer jag bäst ihåg Afrika, eftersom en av våra ledare hade arbetat

93 %

av de finskspråkiga församlingarna hade ett serviceavtal med Missionssällskapet

95 %

av församlingarna i Borgå stift hade ett serviceavtal med Missionssällskapet

Arbete i hemlandet

VIRVE RISSANEN

Skriftskollägren blev ännu mer internationella

Missionssällskapet och Lasten ja nuorten keskus har slagit ihop sin skriftskolverksamhet. I praktiken innebär förändringen att lägren idag är flerspråkiga och mer internationella än någonsin.

Missionssällskapet har ordnat skriftskolläger med fokus på mission och musik på kurscentret Päiväkumpu sedan 1957. Lasten ja nuorten keskus har samlat utlandsfinländska ungdomar som bor runt om i världen till skriftskolor i över 30 år. Båda lägerarrangörerna har från början förenats av internationalism.

När lägren slogs samman förra sommaren kom 215 unga till Päiväkumpu på läger. En del av dem var unga med anknytning till Missionssällskapet, vars deltagande går i släkten eller i bekantskapskretsen, och en del kom från utlandet med målet att få uppleva en finländsk skriftskola och finländskhet i allmänhet.

De internationella skriftskolorna hade sina traditioner, de unga inom Missionssällskapet hade sina. I början av sommaren 2024 gjorde **Miina Kurjenmiekka**, som ansvarar för ungdomsarbetet vid Missionssällskapet, och **Kaisa Kahra** på Lasten ja nuorten keskus det klart för lägerteamen att det inte lönar sig att fastna i de egna traditionerna. Nu var

något gemensamt i görningen.

Lägren har undervisningsgrupper på både engelska och finska. Den unga får själv välja en grupp utgående från vilket språk som är starkare. En del av undervisningen ordnas gemensamt. Vid behov används även andra språk såsom franska eller tyska.

Undervisning på engelska underlättar förutom för utlandsfinländska ungdomar även för missionsnärslärlingar, som alltid har funnits bland Missionssällskapets unga genom historien. Att lära sig två- och flerspråkighet är en utmaning för lägerledarna, inte så mycket för de unga.

Varje läger har en expert på missionsarbete, precis som på lägren på Päiväkumpu alltid haft.

”Ur Lasten ja nuorten keskus synvinkel är fördelarna med sammanslagna skriftskolläger att missionsfostran stärks och att den globala kyrkans olika sidor blir synliga”, berättar Kahra.

Enligt Miina Kurjenmiekka finns det alltid utmaningar i möten mellan kulturer och i flerspråkighet.

”Å andra sidan är de en enorm rikedom, möjlighet och välsignelse.”

Missionssällskapet syntes i media

Förra året syntes Missionssällskapet i medierna särskilt genom sina samarbetspartner. I sociala medier nådde vi 1,6 miljoner, och genom mediesynlighet i praktiken alla finländare.

UNDER 2024 SYNTES Finska Missions-sällskapet totalt 1 225 gånger i finländska tidningar, i pappersformat och digitalt. Mediesynligheten sjönk med cirka 17 procent jämfört med föregående år, vilket till stor del berodde på avsaknaden av negativa nyhetsämnen som överskred nyhetströskeln. År 2023 fördes omställningsförhandlingar inom Missionssällskapet, vilket ledde till stor mediepublicitet. Förra året var mediesynligheten neutral och sakorienterad och det fanns inga negativt tonade mediaträffar alls.

Missionssällskapets kommunikation arbetade hårt för att journalisterna skulle skriva artiklar om samarbetspartnererna som besökte Finland under partner-skapskonsultationen och berätta för allmänheten om situationen för kyrkor och kristna aktörer i världen och om arbetet och dess resultat. Arbetet bar frukt och Missionssällskapets partner gav intervjuer till bland annat MTV, Keskisuomalainen, Karjalainen, Savon Sanomat, Turun Sanomat, Hufvudstadsbladet och Kotimaa. Dessutom publicerades artiklar i bl.a. Seurakuntalainen, Kyrkpressen och flera församlingstidningar runt om i landet.

Mediet med störst räckvidd i Finland, Yle, skrev 15 artiklar om Missionssällskapet under året. Den viktigaste var nyhetsrapporteringen kring finländarnas jultraditioner, en undersökning som Missionssällskapet låtit genomföras av Taloustutkimus. Enligt den hör *De vackraste julsångerna* till de populäraste jultraditionerna och till var tredje finländares jul. Intervjun med Missionssällskapets verksamhetsledare Pauliina Parhiala användes i både tv-, radio- och webbnyheter.

En av de mest spridda nyhetsträffarna var en nyhet om klimatmötet i Baku, där Missionssällskapets expert **Niko Humalisto** kommenterade mötets magra resultat. Nyheten publicerades i 25 tidningar runt om i Finland.

Samarbetet med Radio Dei fortsatte. Missionssällskapet producerade varje vecka programmet *Kirkko maailmalla* för kanalen. I programmet förmedlade Missionssällskapets medarbetare nyheter från kyrkorna och arbetet runt om i världen och sällskapets samarbetspartner i världen fick också sin röst hörd.

”En av Missionssällskapets viktiga uppgifter är att vända finländarnas blick utåt mot världen, påminna om hur viktigt missionsarbetet fortfarande är och skapa utrymme för kyrkors och kristna organisationers röster och påverkan. Jag upplever att vi lyckades särskilt bra med detta förra året och att många finländare lärde känna våra partner vid deras besök ansikte mot ansikte, men också via media”, säger **Laura Häkli**, direktör för kommunikation och påverkansarbete.

I sociala medier nådde Missionssällskapet sammanlagt cirka 1,6 miljoner människor (1 270 916 personer på Facebook, 196 196 på Instagram och dessutom användes TikTok, Youtube och X).

I kommunikationen om utvecklings-samarbete samarbetade vi bland annat med skådespelaren och fotografen **Laura Malmivaara** och gospelmusikern **Papi-pike**, följde projektarbetets framsteg i Nepal och berättade om kyrkornas roll i utvecklingssamarbete. Åtgärderna inom utvecklingskommunikationen nådde 2,2 miljoner finländare.

Från ondska till hopp, från skapelse till barns tro – ny inhemsk kristen litteratur

Erkki Jokinen
Ihmisen varjo – Esseitä pahuudesta ja toivosta

Verket avslöjar ondskans natur för att känslan av hopp ska klarna. Årets kristna bok 2024-finalist.

Pia Pyhtilä
Eläköön luomakunta!

Missionärers möten med natur och djur i världen.

Titta Sevanto
Valtteri ja Raamatun salaisuudet

En färgglatt illustrerad faktabok för barn som öppnar upp och undervisar Bibeln genom olika teman och kombinerar Valtteris berättelser och allmänbildning.

Stillhet och gemenskap med hjälp av vår nya pilgrimsguide

PILGRIMSVANDRING i missionens tecken är ett nytt svenskspråkigt inspirationsmaterial producerat av Missionssällskapet. Pilgrimsguiden kan användas både av grupper och på egen hand.

Deltagarna reflekterar över livets gåva, Guds närvaro och skapelsens skönhet. De meditationer och texter som används under vandringen präglas av missionsarbetets globala perspektiv. När vi vandrar blir vi påmind om att vi går sida vid sida med våra medmänniskor i andra länder och att vi har en

gemensam värld. Vi kan minnas alla sårbara människor som tvingas fly och vandra för att komma i säkerhet.

Pilgrimsguidens texter är skrivna utgående från Psaltaren 67 av **Stefan Djupsjöbacka, Helene Liljeström, Claus Terlinden, Maria (Mia) och Ben Westerling.**

Guiden kan laddas ner på vår webbplats: finskamissionssallskapet.fi/pilgrimsvandring

PÄRMBILD: JOANNA LINDÉN-MONTES

De vackraste julsångerna hör till de populäraste jultraditionerna i Finland.

De vackraste julsångerna samlade in över 900 000 euro

FÖRSAMLINGARNA ORDNADE De vackraste julsångerna-evenemang i kyrkor runt om i Finland, men julsånger sjöngs också till exempel i köpcentrum, restauranger, servicestationer och till och med simhallar. Enligt undersökningen som Missionssällskapet lät göra hos Taloustutkimus hör De vackraste julsångerna till var tredje finländares jultraditioner.

År 2024 uppgick insamlingsresultatet för De vackraste julsångerna till sammanlagt 932 176 euro. Med detta belopp närmar vi oss rekordåren före coronapandemin, då intäkterna var över en miljon euro. Med intäkterna från kampanjen stöds de mest utsatta barnen i utvecklingsländerna. Kampanjens beskyddare 2024 var republikens president **Alexander Stubb**.

Över 230 församlingsbesök

Förra året besökte Missionssällskapets personal församlingarna 233 gånger och besöken riktades till 132 olika församlingar. Under besöken mötte man församlingarnas anställda, förtroendevalda, frivilliga och församlingsmedlemmar. Personalen besökte också skriftskolor och skolor.

JOANNA LINDEN MONTES

Missionsring i Uleåborg fyllde 125 år

I **ULEÅBORG FIRADES** missionskretsen Vanhan pappilan lähetyspiiri, som varit verksam i cirka 125 år utan avbrott. Ett stort antal medlemmar i kretsen och andra missionsvänner samt representanter för Missionssällskapet deltog i festen. Det inledande talet hölls av kretsens mest långvariga medlem, **Leena Lehmuspuu**, som också arbetat som Missionssällskapets missionär i Namibia. Efter skriftskolan ledde den missionsgnista som kretsen fött i henne till att hon åkte ut för missionsarbete. För att uppmärksamma firandet donerade Uleåborgs domkyrkoförsamling 10 000 euro till Finska Missionssällskapets fond för katastrofarbete.

Missionssällskapet intervjuade nästan hundra församlingsanställda

UNDER 2024 ville Missionssällskapet höra församlingarnas personal för att förstå i vilken riktning verksamheten och samarbetet borde utvecklas. Sammanlagt gjordes nästan hundra telefonintervjuer på olika håll i Finland.

”Missionssällskapets anställda ville höra från församlingarna själva hur arbetet ser ut just nu och hur församlingarna ser på missionsarbetets framtid”, säger **Karoliina Nivari**, dåvarande direktör för församlingskontakter och medelanskaffning vid Missionssällskapet.

Ämnen som lyftes fram i intervjuerna var bland annat vikten av möten mellan församling och missionär såväl i verkliga livet som virtuellt, utvecklingen av avtalsmodeller, utmaningarna med att inspirera ungdomar och betydelsen av kommunikation.

Tillsammans i samarbetets och berättelsernas tecken

DEN SVENSKSPRÅKIGA MISSIONSDAGEN firades lördagen den 25 maj i samarbete med Korsholms svenska församling. Temat var Tro – Hopp – Kärlek – Vad vår värld behöver. Sammanlagt deltog nästan 180 personer i programmet i Korsholms församlingshem och kyrka.

I panelsamtalet En gemensam jord diskuterade man hur missionsarbetet berör människor idag. Samtalet leddes av **Marika Björkgren-Thylin**, chef för svensk service. **Rune Lindblom**, kaplan i Korsholms svenska församling, har arbetat för Missionssällskapet i Jerusalem. Han lyfte fram berättelsernas betydelse som nycklar till missionsarbetet.

”Vi fascineras och tilltalas av andra människors livsberättelser. Därför är det viktigt att församlingen har kontakt med Missionssällskapet.”

Första gången tillsammans

I AUGUSTI 2024 ORDNADE Missionssällskapet för första gången någonsin gemensamma personaldagar för organisationens hela personal. Idén kom från ekonomi- och förvaltningsdirektör **Jaana Seppänen**.

"På alla mina tidigare arbetsplatser hölls sådana regelbundet. Efter omställningsförhandlingarna behövde vi en möjlighet att lära känna varandra och göra något roligt tillsammans", berättar Seppänen.

Således anlände Missionssällskapets personal från utlandet och hemlandet till samma sal under två dagars tid, från Nepal kom även det lokala kontorets nepalesiska anställda.

"Dagarna var mer än lyckade och det gavs otroligt mycket positiv respons på dem", säger Seppänen.

Programmet innehöll utbyte av nyheter, inspirerande inlägg om arbets framtid och välbefinnande samt andakter och en gemensam nattvardsmässa.

I fortsättningen kommer gemensamma personaldagar att ordnas vartannat år. Planeringen av träffen 2026 har redan påbörjats.

Till personaldagarna anlände över 130 anställda vid Missionssällskapet från Finland och utlandet.

JOANNA LINDÉN MONTES

”Han låter hela kroppen fogas samman och hållas ihop genom att alla lederna hjälper och stöder, med just den kraft han ger åt varje särskild del. Då växer hela kroppen till och byggs upp i kärlek.”

Ef 4:16

Lilana Kasper

Direktör för samarbetsorganet för de lutherska kyrkorna i södra Afrika (LUCSA)

1. Vad är du nöjd med i Missionssällskapets arbete? Missionssällskapet är inte bara intresserad av hur det går för dem, utan även för hur det går för oss partnerorganisationer. Allt är transparent och det går alltid att ringa missionärerna. Det uppskattar jag.

2. Vad kunde vi förbättra? Jag skulle vilja ha fler möten online där vi träffar andra lokala partner och lär av varandra. Ett sådant afrikanskt seminarium online hölls under våren och det var mycket nyttigt. De kunde ordnas ett par gånger om året.

Partnerna samlades för att förbättra samarbetet

Missionssällskapets partnerskapskonsultation, som ordnas vart femte år, hölls i Helsingfors i augusti 2024.

slutet av augusti 2024 kom Missionssällskapets partner från 20 olika länder till Finland.

Leena Luukkonen, som ordnade evenemanget, berättar att förberedelserna tog över ett år.

”Partnerna hade i olika skeden möjlighet att dela med sig av sina tankar och prioriteringar, både elektroniskt och ansikte mot ansikte. Vi strävade efter att skapa ett arbetssätt som var så inkluderande och intressant som möjligt, för att det skulle ge konkreta resultat.”

Samarbetspartnerna funderade på hurdana betoningar de önskar se i Missionssällskapets arbete framöver. De lyfte till exempel fram utbildning om påverkansarbete så att kyrkor och organisationer aktivt kan delta i den samhälleliga diskussionen i sina egna länder.

Efter evenemanget stannade en stor del av partnerna kvar för att delta i Finlands evangelisk-lutherska kyrkas konsultation. Under den sista helgen i augusti besökte många av dem församlingar runt om i landet. När alla gäster efter en intensiv vecka hade eskorterats till sina respektive returflyg kände Leena Luukkonen stor tacksamhet över det lyckade evenemanget.

”Jag känner mig mycket nöjd och lättad över att vi fick träffa våra partner ansikte mot ansikte, och att researrangemangen från olika delar av världen lyckades bra.”

Under konsultationen presenterade Missionssällskapet en verksamhetsmodell med en rådgivande grupp för sina internationella partner. Genom denna grupp kunde samarbetspartnerna i världen direkt påverka beslutsfattandet i Missionssällskapets internationella arbete.

Den rådgivande gruppen stärker partnernas röst i det strategiska beslutsfattandet. Verksamhetsledare **Pauliina Parhiala** anser att framsteget är betydande.

”Vårt internationella arbete bygger på ett nära samarbete mellan Missionssällskapet och våra internationella partner. Detta förutsätter gemensamt tänkande och en överenskommelse om riktningen. Den rådgivande gruppen är en viktig strategisk partner för Missionssällskapets styrelse och ledning”, berättar Parhiala.

Den internationella rådgivande gruppen sammanträder två gånger om året: en gång på distans och en gång ansikte mot ansikte.

Resultatet från partnerskapskonsultationen: Fyra rekommendationer

Missionssällskapet samlade in åtgärdsrekommendationer för de kommande åren av sina internationella samarbetspartner. Det önskades att arbetet skulle fokusera på dessa fyra saker:

1 Spridandet av Guds ord till exempel genom stöd till teologisk utbildning. Utvecklandet av digitala kanaler och säkerställandet av utbildningens tillgänglighet.

2 Utvecklandet av kyrkornas ledarskap genom mentorering och genom att stärka de ungas delaktighet och röst.

3 Stöd av klimaträttvisa till exempel genom kamratutbildningar där särskilt de unga involveras i alla klimatåtgärder.

4 Stöd till kyrkor, organisationer och samhällen i fredsarbete samt arbete för jämställdhet mellan könen och rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Bilaga 1.

Genomförande av utländskt arbete 2024 brutto

	Antal projekt 2023	Antal projekt 2024	Omkostnader 2023 1000 €	Omkostnader 2024 1000 €	Medarbetare 31.12. 2023	Medarbetare 31.12. 2024
Kyrkligt arbete	138	108	7997	7207	*)59	**)55
Utvecklingssamarbete	33	35	6286	6323		
Fred och försoning, påverkansarbete	2	2	1771	1458		
Katastrofarbete	11	10	585	395		
Förvaltnings- och övriga kostnader 0149	0	0	1027	698		
Sammanlagt	184	155	17666	16081	59	55

Region	2023 Programs-kostnader 1000 €	2024 Programs-kostnader 1000 €	2023 Administrati-va kostnader 1000 €	2024 Administrati-va kostnader 1000 €	Medarbetare 31.12. 2023	Medarbetare 31.12. 2024
Södra Afrika ¹	1477	1169	8	6	9	8
Öst- och centralafrika ²	3624	3500	56	102	12	12
Västafrika ³	1268	1122	16	16	4	4
Mekongområdet och Oceanien ⁴	3804	3466	57	56	15	16
Kina ⁵	811	622	154	69	6	1
Mellanöstern ⁶	1561	1403	227	128	8	6
Nepal och Pakistan ⁷	1715	1605	108	99	1	3
Latinamerika ⁸	1440	1561	17	7	3	3
Europa ⁹	109	100	0	0	0	0
Globalt samarbete och gemensamma ¹⁰	1156	1137	58	-87	1	2
Sammanlagt	16965	15685	701	396	59	55

1 Angola, Botswana, Sydafrika, Namibia, Zambia, Zimbabwe
2 Etiopien, Tanzania
3 Mauretanien, Senegal
4 Kambodja, Laos, Papua Nya Guinea, Thailand, Vietnam, Myanmar
5 Kina, Hongkong SAR, Taiwan
6 Israel, Jordanien, Palestina, Cypern, Syrien, Oman
7 Nepal, Pakistan
8 Bolivia, Columbia, Venezuela, Nicaragua
9 Ukraina
10 Globalt samarbete och gemensamma

*) **) KT, DK, RS och KAT anställda har samlats på denna rad år 2023 och 2024.

Bilaga 2.

Samarbetspartner 2024

Region/Land	Samarbetskyrkor	Samarbetsorganisationer
Södra Afrika		
Angola	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Angola (IELA)	• Förenade Bibelsällskapen (UBS)/ Bibelsällskapen i Angola och Namibia • Den icke-statliga organisationen Crianca Feliz
Botswana	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Botswana (ELCB)	
Sydafrika		• Lutheran Communion in Southern Africa (LUCSA)
Namibia	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Namibia (ELCIN)	• Girl Guides Association of Northern Namibia, Northern Region
Zimbabwe		• Gwai Grandmothers Group (GGG) • Zimbabwe Council of Churches (ZCC)
Öst- och Centralafrika		
Etiopien	• Evangeliska kyrkan Mekane Yesus i Etiopien (EECMY)	• EECMY/DASSC • LWF Ethiopia • Ethiopian Center for Disability and Development (ECDD)
Tanzania	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Tanzania (ELCT)	• Tanganyika Christian Refugee Service (TCRS) • Tumaini University Makumira (TUMA) • Ecumenical Disability Advocates Network (EDAN)
Västafrika		
Mauretanien		• Bienfaisance Sans Frontières (BSF) • ONG-ACTION
Senegal	• Lutherska kyrkan i Senegal (ELS)	• Kyrkornas världsråd (WCC) • Église Évangélique Luthérienne du Sénégal (EELS), evangelisk-lutherska kyrkans i Amerika (ELCA) mission • The Lutheran Communion in Central and Western Africa (LUC-CWA)
Mekongområdet och Oceanien		
Kambodja	• Lutherska kyrkan i Kambodja (LCC)	• Integral Cooperation Cambodia (ICC) • Epic Arts • Morodok • M'lup Russey (MRO) • First Step Cambodia (FSC) • Continuing Learning Organization (CLO)
Papua Nya Guinea		• SIL International • Bible Translation Association of Papua New Guinea
Thailand	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Thailand (ELCT)	• SIL International • Lutheran Mission in Thailand (LMT) • Mekong Mission Forum (MMF)
Myanmar	• Myanmar Lutheran Church • Evangelical Lutheran Church of Myanmar • Mara Evangelical Church • Lutheran Church of Myanmar	• Euro-Burma Office (EBO) • Federation of Lutheran Churches in Myanmar • Eden Centre for Disabled Children (ECDC) • Language and Social Development Organization (LSDO)

Kina, Hongkong SAR, Taiwan		
Kina	• China Christian Council (CCC) • Hunan Christian Council (HCC) (inget aktivt projektarbete) • Yunnan Christian Council (YCC) (inget aktivt projektarbete)	• Amity Foundation • Teologiska seminariet i Nanjing (inget aktivt projektsamarbete) • Bibelskolan i Hunan (inget aktivt projektsamarbete) • Zhongnan universitetet (inget aktivt projektsamarbete) • Bibelskolorna i Dali och Baoshan (inget aktivt projektsamarbete)
(Hongkongs särskilda administrativa region)	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Hongkong (ELCHK)	• Institute of Sino-Christian Studies (ISCS) • Lutheran Theological Seminary (LTS) • Hong Kong Christian Council (HKCC) • Hong Kong Amity regionkontor
(Taiwan)	• Lutherska kyrkan i Taiwan (LCT)	• China Lutheran Seminary (CLS) • Drogavvänjningscentret House of Grace (Nådens hus)
Mellanöstern		
Cypern		SAT-7
Israel		• International Christian Committee of Israel (MECC-ICCI-Dspr) • Rossing Center • Musalaha • Baladna • MECC-DSPR • Lutherska världsförbundet (LWF)
Palestinska områdena	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Jordanien och det Heliga landet (ELCJHL)	• East Jerusalem YMCA
Syrien		• Middle East Council of Churches (MECC)
Oman		• Al Amana Centre
Nepal och Pakistan		
Nepal	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Nepal (NELC)	• Local Initiatives for Biodiversity, Research and Development (LI-BIRD) • Centre for Mental Health and Counselling (CMC- Nepal) • Group of Helping Hands (SAHAS Nepal) • KOSHISH • Leadership Training Department /National Churches Fellowship of Nepal (LTD/NCF-N) • Nepal Ebenezer Theological Seminary (NETS) • Forward Looking (FL) • United Mission to Nepal (UMN)
Pakistan	• Kyrkan i Pakistan/Peshawar stift (DOP)	• Brevkursbibelskolan i Pakistan (PBCS) • Christian Study Center (CSC)
Latinamerika		
Bolivia	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Bolivia (IELB)	
Colombia	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Colombia (IELCO)	• Lutherska världsförbundet (LWF)
Venezuela	• Evangelisk-lutherska kyrkan i Venezuela (IELV)	

Multilateralt samarbete		
		• ACT-alliansen • Euro-Burma Office (EBO) • Church of Pakistan Mission Partners Forum (CPMPF) • Ecumenical Advocacy Alliance (EAA) • Ecumenical Disability Advocates Network (EDAN) • Joint Christian Ministry in West Africa (JCMWA) • Kyrkornas världsråd (KVR/WCC) • Middle East Council of Churches (MECC) • Lutherska världsförbundet (LVF/LWF) • Mekong Mission Forum (MMF) • Project for Christian Muslim Relation in Africa (PROCMURA) • Wycliffe Bibelöversättare • SAT-7 • Common Space Initiative (CSI) • United Mission to Nepal (UMN)

Framåt tillsammans

Jag började som styrelseordförande för Finska Missionssällskapet i slutet av augusti 2024. Jag tog emot uppgiften med tacksamhet och ödmjukhet. Jag har själv utfört missionsarbete och i mitt hjärta är jag missionär. Som ordförande vill jag för min del föra Missionssällskapet i en ännu mer öppen och växelverkande riktning. Året som gått har gett fina möjligheter till detta. Framtidssträvan vid Missionssällskapet har stärkts ytterligare.

I augusti 2024 samlade vår kyrka alla sina missionspartner till en överläggning med temat "Your Will Be Done – Church and Mission in Changing Landscapes" i Helsingfors. I förhandlingarna med missionspartnerna deltog kyrkans avtalsorganisationer och deras samarbetspartner från olika delar av världen. Ungefär fyrtio samarbetskyrkor och -organisationer deltog i förhandlingarna, även Missionssällskapets partner. Den snabba förändringen i kyrkornas verksamhetsmiljöer orsakade diskussion bland partnererna. Förhandlingarna erbjöd också möjlighet till dialog och en utkristallisering av en gemensam vision för arbetet.

Under året som gått har även vi inom Missionssällskapet velat ställa frågor, lyssna och ägna oss åt dialog. Partnerkyrkorna och -organisationerna samlades först för regionala konsultationer och senare i augusti 2024 i Helsingfors för en global konsultation, där man inte bara studerade framtidens utmaningar och sökte prioriteringar i samarbetet, utan även diskuterade partnerskapet och dess framtidsutsikter. Trots att verksamhetsmiljön förändras snabbt var det lätt att se att våra tankar om den gemensamma uppgiften gick i samma banor.

Jag tilltalades särskilt av partnernas önskan att lära sig tillsammans och av varandra. Våra partner ville bland annat ha möjligheter att höra andra kyrkor berätta om framgångsrika metoder för evangelisation och för att nå nya människor. Våra partner talade också om den snabbt framskridande klimatförändringen. I synnerhet önskade de att vi skulle vidta åtgärder för att dämpa klimatförändringen på vårt eget halvklot. I fortsättningen kommer vi att stärka det gemensamma arbetet med en internationell rådgivande grupp bestående av partner. Det är viktigt att partnernas röster också hörs i det strategiska beslutsfattandet.

För Missionssällskapet har det också varit viktigt att fråga, lyssna och ägna sig åt dialog med församlingarna. Under det gångna året har vi gjort detta aktivt och velat förstå hur vi ännu kan stärka den gemensamma arbetssynen och det ömsesidiga förtroendet. Utifrån församlingarnas respons har ledningen och personalen vid Missionssällskapet inlett utvecklingsarbete för att ytterligare stärka vår verksamhets förmåga att svara på församlingarnas behov.

Under 2024 fortsatte anpassningen av Missions-sällskapets ekonomi. Avträdelserna var smärtsamma, men slutresultatet var önskvärt när det gäller den ekonomiska balansen. Ett varmt tack till alla Missionssällskapets partner, församlingar, medlemssamfund, donatorer och personal. Det här är ett bra utgångsläge för vårt fortsatta samarbete!

Mari Parkkinen

biskop

Finska Missionssällskapets ordförande

